C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-5258/25 Judecătoria Drochia, sediul Central
Judecător Victoria Robu

D E C I Z I E
În numele Legii

19 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Cristina Prisacari

Examinând, în ordine de recurs, recursul contravenientei Grosu Ina, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 25 septembrie 2025, prin care a fost *respinsă ca fiind depusă peste termen* contestația înaintată de contravenienta Grosu Ina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 14.04.2025 şi a deciziei de sancţionare în privința lui Grosu Ina pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 14.04.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Drochia, Prodan Igor, a întocmit în privinţa lui Grosu Ina procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 503869 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional pentru faptul că, în perioada 2024 în s.Gribova, r-ul Drochia Grosu Ina a pretins, acceptat sau primit personal, sau prin mijlocitor servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i s-au cuvenit, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral şi Referendumului republican constituţional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Drochia, Prodan Igor din 14.04.2025, Grosu Ina a fost sancţionată pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în cuantum de 750 unităţi convenţionale, ce constituie echivalentul sumei de 37500 lei.

La data de 02.09.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal şi decizia de sancţionare emise în privinţa sa, contravenienta Grosu Ina, a depus o contestaţie împotriva

procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare din 14.04.2025, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare din 14.04.2025, cu încetarea procesului contravenţional în legătură cu lipsa faptei contravenţionale şi repunerea în termen.

În motivarea contestaţiei, contravenienta Grosu Ina a menţionat, că nu este de acord cu procesul-verbal şi decizia de sancţionare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt, iar probele nu au fost examinate obiectiv şi nu au fost stabilite aşa circumstanţe importante precum când a primit avantaje sau foloase, cine este subiectul sau sursa influenţării care sunt probele ce ar demonstra legătura cu vre-un partid şi nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 25 septembrie 2025, s-a respins cererea contravenientei Grosu Ina cu privire la repunerea în termen a contestaţiei, ca fiind neîntemeiată.

S-a respins ca fiind tardivă contestaţia înaintată de contravenienta Grosu Ina asupra procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 503869 şi a deciziei de sancţionare contravenţională din 14.04.2025, emisă de agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Drochia, Prodan Igor în baza art.47[1] alin.(1) Cod Contravenţional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenienta Grosu Ina a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03.10.2025, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a contestației.

Recurenta susține că nu este de acord cu soluția instanței de fond, deoarece o consideră neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele considerente:

Instanţa de fond a emis hotărârea fără a avea la bază un material probator elocvent şi concludent care ar justifica tragerea la răspundere contravenţională şi sancţionare cu o pedeapsă maximă prevăzută de articolul care îi este incriminat.

Consideră că agentul constatator şi ulterior instanţa de fond, nu au examinat cauza obiectiv şi nu au indicat toate circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor juridice. Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenţionale sau motivarea hotărârii în sensul legii.

Instanţa de fond nu a verificat problemele esenţiale ale cauzei, nu a verificat cum agentul constatator şi-a realizat dreptul discreţionar în activitatea sa, fiind ignorat faptul ca în privinţa ei au fost încălcate principiile unui proces echitabil.

La fel, instanţa nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator, nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc. Instanţa nu a verificat daca aceşti bani au ajuns anume pe contul ei, dacă anume ea ar fi pretins şi a beneficiat. Instanţa nu a verificat dacă banii au fost transmişi anume pentru a influenţa votul la alegeri sau referendum. La fel, instanţa nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc, adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârşit şi a acţionat anume după cum prevede fapta contravenţională adică dacă votul său a fost influenţat.

Nu există nici o probă că ar fi primit transfer de bani, că a ridicat careva sume de bani, sau că banii au fost transmişi cu scop de corupere electorală şi în genere dacă ea a participat la alegeri şi cum a votat.

La caz, vinovăţia sa nu a fost stabilită la nici o etapă a procesului. Nu este clar ce foloase ar fi primit, cum a fost comisă de către ea pretinsa contravenţie. Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenţie a articolului care prevede o sancţiune nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esenţial fondul cauzei.

De asemenea consideră că atât agentul constatator, cât şi instanţa de fond nu a respectat principiul individualizării pedepsei contravenţionale, un principiu important în legislaţia RM care urmăreşte asigurarea unei aplicări echitabile şi eficiente a sancţiunilor.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor.*

Conform alin. (2) al art. 471 Cod contravențional, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului declarat, părțile nu au depus referință.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi cu prevederile legii în vigoare, Colegiul penal constată că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 473 al. 1) pct. 1) lit. c) Cod Contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii:1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul este: c) nefondat.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

În motivarea concluziei adoptate, Colegiul reține corectitudinea soluției judiciare privind respingerea contestației formulate de contravenienta Grosu Ina, ca fiind depusă peste termenul prevăzut de lege.

În aspectul dat, instanța de fond a indicat, că potrivit art. 448 Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, *sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia* sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin.(8).

În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia. Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale.

Potrivit materialelor dosarului contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit de către agentul constatator la data de 14.04.2025 în prezenţa contravenientei Grosu Ina, care a scris obiecţii în procesul- verbal cu privire la contravenţie şi a semnat în rubrica primirii copiei de pe acest act, cea ce indică la faptul că contravenienta cunoştea despre decizia de sancţionare de la data emiterii ei.

Contestaţia a fost depusă de contravenientă la Inspectoratul de Poliţie Drochia, la 02.09.2025, abia peste patru luni, solicitând repunerea în termen, fără a aduce careva argumente sau motive privind nerespectarea termenului de contestare (f.d.4-9).

În consecinţă, instanţa a relevat că, nu există temeiuri legale de repunere în termen, or această cerinţă este nemotivată şi neprobată de către contestatar, drept urmare instanţa a respins cererea de repunere în termen, ca neîntemeiată.

Instanţa a reţinut că, sarcina unei proceduri contravenţionale este de a oferi certitudine unei situaţii incerte. Or, pentru soluţionarea acestei probleme, drept imperioasă, apare necesitatea stabilirii în legislaţie a unor termene procesuale concrete. Natura juridică a termenilor determină posibilitatea efectuării de diverse manipulări cu acestea, printre care şi restabilirea pentru motive întemeiate a termenului, în cazurile prevăzute de legislaţia în vigoare.

La fel, instanţa a reţinut că, în situaţia din speţă repunerea contestaţiei în termen ar echivala cu avantajarea unei părţi în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripţie şi revizuire a hotărârilor judecătoreşti, ceea ce în accepţiunea CEDO (Ghirea versus Republica Moldova) urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securităţii juridice, cât şi a egalităţii armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului - dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referinţă la partea acuzării şi a apărării, fără discriminare.

Raportând materialele cauzei la prevederile Codului contravenţional instanţa a indicat, că contravenienta Grosu Ina a omis termenul de depunere a contestaţiei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 14.04.2025 şi deciziei din 14.04.2025, prevăzut de art. 448 Cod contravenţional.

Astfel, Colegiul penal, relevă că instanța just a ajuns la concluzia, că Grosu Ina a contestat decizia agentului constatator cu omiterea neîntemeiată a termenului de contestare, *din care considerente a respins cererea contravenientei Grosu Ina privind repunerea în termenul de depunere a contestaţiei* şi subsecvent, contestaţia în întregime, ca fiind depusă în afara termenului legal de 15 zile, prevăzut la art. 448 alin. (1)-(3) Cod contravenţional.

Nerespectarea termenului impus prin art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, atrage după sine sancţiunea respingerii contestaţiei ca fiind depusă tardiv.

Or, termenul de atac este stabilit prin lege, el nu poate fi prelungit sau scurtat de instanţa de judecată, el este absolut, are un caracter imperativ şi fatal, în sensul că depăşirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În sensul dat, Colegiul penal consideră că instanţa de fond corect a stabilit că contestaţia este depusă peste termen, iar cerinţa de repunere în termenul de depunere a contestaţiei, fiind neîntemeiată. Or, din materialele cauzei rezultă că, *Grosu Ina a fost prezentă la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 14.04.2025,* fapt confirmat și *prin semnătura aplicată de contravenientă și obiecțiile indicate de către ultima la rubrica 12. „Obiecțiile și probele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional", indicând că „vina nu-mi recunosc și nu am luat nici un leu",* prin care se confirmă că contravenienta a fost prezentă la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator, *i-a fost înmânată copia procesului-verbal, precum și explicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 Cod contravențional, fapt pentru care a și semnat.*

Totodată contestația a fost depusă după expirarea termenului de atac, la data de 02.09.2025, aceasta fiind expediată pentru examinare Judecătoriei Drochia, sediul Central la 05.09.2025, cu depăşirea evidentă a termenului de atac de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Colegiul penal se bazează pe prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravențional al RM, care stipulează că contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8).

Totodată potrivit prevederilor art.448 alin. (2) CC RM se indică, că în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

Colegiul reține, că la depunerea conestației Grosu Ina nu a invocat careva motive de repunere în termen a contestației, careva înscrisuri în sensul repunerii în termen nefiind prezentate în confirmarea depunerii recursului în termenul legal stabilit. *Or, Grosu I*na a fost prezentă la întocmirea procesului-verbal și a deciziei agentului constatator, *a semnat și a scris obiecții, fapt confirmat prin înscrisurile și semnăturile aplicate în procesul-verbal respectiv.*

Prin urmare, din considerentele date, Colegiul penal va respinge recursul declarat ca nefondat, ia argumentele aduse în acesta, fiind declarative, nefiind invocate careva

motive plauzibile și obiective în sensul repunerii în termenul de depunere a contestației și de contestare a hotărârii judecătorești.

Instanța de recurs atestă că, instanța de fond a emis o hotărâre legală și întemeiată, fiind corect respinsă contestația ca depusă peste termen, soluție care se menține.

Colegiul penal conchide că, nu este necesară expunerea asupra motivelor invocate în recurs asupra cerinței ce ține de anularea procesului-verbal cu privire la contravenției și deciziei de sancționare, cu dispunerea încetării procesului contravențional. Ori, instanţa de fond nici nu a purces la examinarea fondului contestației, deoarece soluţia de respingere a contestației ca depusă peste termen, nu implică o verificare a deciziei adoptate pe caz, întrucât instanţa nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia, decât în cadrul unei contestări exercitate în mod și termen legal.

Reieșind din cele expuse supra și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul contravenientei Grosu Ina, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 25 septembrie 2025, adoptată în cauza lui Grosu Ina, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Ion Talpa**

Judecători **Viorica Severin**

Cristina Prisacari